

Kærlighed og Skræddergæld.

En af Nordisk Films Co.s yndede, vittige Farcet!

I Hovedrollerne: LAURITZ OLSEN — FRED. BUCH.

En sikker Lattersukces!

En skønne Dag læser Skræddermester Sting i en Avis, at en af hans mest vanskelige Kreditorer, den unge, lovende Forfatter Jonas Bindebolle, har faaet et Skuespil antaget paa »Den kongelige Scene«, — og han slutter deraf, at den ellers saa fattige Yngling nu maa være kommen til Penge. Han opsøger derfor sin digtende Skyldner, som lider af svære Tømmermænd efter et større Scld, med hvilket Antagelsen af hans Opus er bleven fejret, — men som dog ikke er mere forvirret, end at han kan bilde Skrædderen ind, at hans økonomiske Stilling absolut ikke har bedret sig. Sting trækker sig skuffet tilbage og fortæller sin Kone, den kønne Fru Inger, om det sørgelige Udfald af hans Ekspedition. Hun er straks klar over, at Bindebolle rimeligvis nok har haft Penge, men har

manglet Lyst til at rykke ud med dem, — og hun foresætter sig, at hun vil forsøge at faa ham til at betale sin Gæld

Lykken staar hende da ogsaa bi. Hun kender i Forvejen Digteren af Udseende, og en Dag, hun er ude at spadserere, gør hun hans personlige Bekendtskab. Det er en let Sag for hende at gøre Indtryk paa hans letfængelige Hjerte, og inden de skilles, har hun givet ham Tilladelse til at sætte sig i skriftlig Forbindelse med hende. Resultatet af denne Korrespondance bliver, at den forelskede Bindeballe en Aftenstund befinder sig oppe i Stings Lejlighed, hvor den filfuge Frue har sat ham Stævne. Han aner ikke, hvilket farligt Terræn, han befinder sig paa, og af den Grund faar han omtrent et Slagtilfælde, da pludselig hans Skrædder dukker frem og spiller Rollen som krænket Ægtemand. Den overrumplede Digter foretrækker derfor at fortælle, at Hensigten med hans Besøg er at betale sin Gæld, — og saaledes reddede den mindre snedige Sting alligevel sine rare Penge, takket være sin Kones Smartness.

K æ r l i g h e d o g S k r æ d d e r g æ l d .

En skønne Dag læser Skræddermester Sting i en Avis, at en af han mest vanskelige Kreditorer, den unge lovende Forfatter Jonas Bindebolle, har faaet et Skuespil antaget paa "Den kongelige Scene", - og han slutter deraf, at den ellers saa fattige Yngling nu maa være kommen til Penge. Han opsøger derfor sin digtende Skyldner, som lider af svære Tømmermand efter et større Sold, med hvilket Antagelsen af hans Opus er bleven fejret, - men som dog ikke er mere forsviret, end at han kan bilde Skrædderen ind, at hans økonomiske Stilling absolut ikke har bedret sig. Sting trækker sig skuffet tilbage og fortæller sin Kone, den kønne Fru Inger, om det sørgelige Udfald af hans Ekspedition. Hun er straks klar over, at Bindebolle rimeligvis nok har haft Penge, - men har manglet Lyst til at rykke ud med dem, - og hun foresætter sig, at hun vil forsøge at faa ham til at betale sin Gæld.....

Lykken staar hende da ogsaa bi. Hun kender i Forvejen Digteren af Udseende, og en Dag, hun er ude at spadserere, gør hun hans personlige Bekendtskab. Det er en let Sag for hende at gøre Indtryk paa hans letfængelige Hjerte, og inden de skilles, har hun givet ham Tilladelse til at sætte sig i skriftlig Forbindelse med hende. Resultatet af denne Korrespondance bliver, at den forelskede Bindebolle en Aftenstund befinder sig oppe i Stings Lejlighed, hvor den fiffige Frue har sat ham Støvne. Han aner ikke hvilket farligt Terrain, han befinder sig paa, og af den Grund faar han omtrent et Slagtilfælde, da pludselig hans Skrædder dukker frem og spiller Rollen som krænket Ægtemand. Den overrumplede Digter foretrækker derfor at fortælle, at Hensigten med hans Besøg er at betale sin Gæld, - og saaledes reddede den mindre snedige Sting alligevel sine rare Penge, takket være sin Kones Smartness.

.....

S c h a t z m a c h ' K a s s e l

Lustspiel in 1 Akt.

Der beste Kunde und säumigste Zahler des Schneidermeisters Knoppchen ist der Dichter Apollonius Wölkerling. In diesem Sommer hat Knoppchen bereits auf die Begleichung der eilenlangen Rechnung heimlich Verzicht geleistet, als er durch eine Zeitungsnotiz erfährt, dass Apollonius nach der erfolgreichen Vorstellung seines Versspiels "Die wonnesamen Jungfrauen vom Booksberg" seine Freunde und Verehrerinnen zu einem glänzenden Abendessen im Hotel Adler um sich versammelt hat. Wer Mittel hat, die Kosten eines so üppigen Festes zu bestreiten, der muss auch seinen Schneider befriedigen können, folgert Knoppchen logisch aber unzutreffend und sucht den hartnäckigen Schuldner auf. Wölkerling ruht auf den verdienten Lorbeeren aus und hat keinerlei Neigung, sich durch endlose Rechnungen in seinem Wohlbefinden beeinträchtigen zu lassen. Knoppchen zieht tief betrübt und mit leerer Tasche in sein Heim zurück, wo die Frau Meisterin ihn teilnahmsvoll empfängt. Amanda Glockenrock ist eine sehr energische junge Frau, die ihren Knoppchen herzlich ^{liebt} und ihm am liebsten jeden Aerger ersparen möchte. So entschliesst sie sich auch jetzt helfend einzugreifen und die Forderung auf eigene Faust einzukassieren. In Park macht sie die Bekanntschaft des Dichterlings und weiss ihn durch eine tragische Posse so zu interessieren, dass er sich stehenden Fusses in sie verliebt und sie in einer geheimen Korrespondenz zum Gegenstand seiner zärtlichen, poetischen Ergüsse macht. Hochbeglückt kommt er schliesslich ihrer Einladung zu einem heimlichen Zusammensein in der Villa Glockenrock nach. Die junge Frau Meisterin hat vorher ihren Gatten verständigt und ihn samt der Rechnung zu einer bestimmten Stunde in die Villa gebeten. Als Apollonius Wölkerling gerade Stellung und Haltung des verliebten Göttervaters Zeus annimmt, wie er in Gestalt eines Schwanes die schöne Jungfrau

Leda besuchte, öffnet sich die Tür, und Knoppchen erscheint mit dem liebenswürdigsten lächeln auf der Bildfläche, "Ah, Herr Wölkerling, Sie? Wie kommt mir solch ein Glanz in meine Hütte?" heuchelt er voll Erstaunen.

"Aber wie vergesslich ich doch bin! Sie sind natürlich gekommen, um Ihre kleine Schuld zu begleichen!" Und Apollonius, der froh ist, dass ihm dies immerhin harmlose Motiv untergeschoben wird und er somit den fürchterlichen Möglichkeiten eines Duells entgeht, zieht seufzend die Börse - - und blecht - -

Es ist ihm, als ob die spöttische Stimme eines unsichtbaren kleinen Genius' ihm ins Ohr flüsterte: "Schatz mach' Kasse! Du bist zu schade fürs Geschäft..."

Ach und auch für die Liebe,
wenn sie so einnehmend ist und statt zärtlicher Seufzer schnödes Geld kassiert, fügt er in seinen grollenden Gedanken hinzu.

.....

Amour et facture de tailleur.

Un beau jour le tailleur Petitpoint lit dans un journal que le "théâtre royal" a reçu une nouvelle pièce d'un jeune poète M. Jean Boulot. Comme le poète est le ^{débiteur} créancier le plus difficile du tailleur, celui-ci comprend de suite que l'homme, jusqu'ici pauvre, à présent est bien fourni d'écus. Par conséquent il va trouver le poète, qui souffre d'un mal aux cheveux terrible après avoir fait la noce toute la nuit à l'occasion de la réception de sa pièce, pour lui demander son argent. Le poète défait a pourtant gardé son présence d'esprit et explique au tailleur que sa position économique ne s'est guère améliorée. M. Petitpoint se retire bien déçu du triste résultat de ses efforts, et raconte ses soucis à sa petite femme, la belle Mme Gabrielle. Elle comprend à l'instant que le poète certainement a l'argent, mais il n'aime pas à dégainer. Alors elle se décide à forcer le poète à payer sa dette.

Enfin elle a de la chance! Elle connaît de vue le poète et un jour quand elle se promène, elle fait sa connaissance. Elle impressionne vivement le cœur vaniteux du poète et elle lui donne la permission de lui envoyer un petit mot. Le résultat de cette correspondance est que Jean Boulot un soir se trouve dans l'appartement du tailleur où la petite femme rusée lui a donné rendez-vous. Il ne soupçonne guère qu'il se trouve dans une position dangereuse et lorsque le tailleur arrive quelques minutes plus tard et joue le rôle du mari offensé, le poète est tout à fait bouleversé. M. Boulot ainsi surpris doit déclarer par conséquent, qu'il est venu pour régler ses comptes.

Ainsi le petit tailleur sauvait tout son argent grâce à l'habileté de sa femme. -

